

Sygn. akt VII Ka 1215/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant: st.sekr.sądowy Monika Tymosiewicz

przy udziale oskarżyciela publicznego podkom. Agnieszki Szlachtowicz-Pelawskiej

po rozpoznaniu w dniu 28 grudnia 2017 r.

sprawy **M. M.**, ur. (...) w O., córki J. i C. z domu M.

obwinionej z art. 27 (3) pkt 1 w zw. z art. 8 pkt 1 Ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych z dnia 15 grudnia 2000 r.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionej

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 31 października 2017 r., sygn. akt IX W 1633/17

I utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II zasądza od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 50 (pięćdziesiąt) zł tytułem zryczałtowanej równowartości wydatków za postępowanie odwoławcze oraz kwotę 30 (trzydzieści) zł tytułem opłaty za II instancję.

Sygn. akt VII Ka 1215/17

UZASADNIENIE

M. M. została obwiniona o to, że: w okresie od 06 grudnia 2016 roku do 02 marca 2017 roku w O. będąc Pełnomocnikiem Zarządu (...), wbrew obowiązkowi nie umożliwiła A. C. - członkowi (...), wglądu do umowy z (...) w sprawie modernizacji systemu zasilania w ciepło od 2002 roku.

tj. za wykroczenie z art. 27(3)pkt. 1 w zw. z art. 8 pkt. 1 Ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych z dnia 15 grudnia 2000 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 31 października 2017 r. w sprawie IX W 1633/17

obwinioną M. M. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, z tym ustaleniem, iż obwiniona nie umożliwiła A. C. - członkowi (...), wglądu do umów z (...) w sprawie modernizacji systemu zasilania w ciepło zawieranych od 2002 roku i za to na podstawie art. 27(3) pkt. 1 w zw. z art. 8(1) ust. 1 Ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych skazał ją , wymierzając na podstawie art. 27(3) pkt. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych karę 300 (trzysta) złotych grzywny.

Powyższy wyrok w całości zaskarżył obrońca obwinionej i zarzucił mu naruszenie przepisów prawa polegające na:

1/ naruszeniu art. 27(3) pkt 1 w związku z art. 8(1) ust. 1 ustawy z dnia 15.12.2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych oraz w związku z art. 18§3 ustawy z dnia 16.09.1982 r. - Prawo spółdzielcze poprzez uznanie Obwinionej za winną zarzucanego jej czynu,

2/ naruszeniu przepisów postępowania karnego poprzez uznanie Obwinionej za winną popełnienia wykroczenia, o którym mowa w art. 27(3)pkt 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych w związku z art. 8(1) ust. 1 w/w ustawy podczas gdy we wniosku o ukaranie wskazana została inna podstawa prawna, tj. art. 27(3)pkt 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych w związku z art. 8 ust. 1 w/w ustawy.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie obwinionej od popełnienia zarzucanego jej czynu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy obwinionej nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie podnieść należy, iż Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń w zakresie okoliczności stanu faktycznego, jak również winy obwinionej. Wbrew twierdzeniom skarżącego, dokonana przez Sąd I instancji analiza materiału dowodowego jest wnikliwa i jasna, odpowiadająca dyrektywom określonym w art. 4 k.p.k., a przeprowadzone w oparciu o tę analizę wnioskowanie jest logiczne, zgodne z przesłankami wynikającymi z art. 7 k.p.k. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że Sąd I instancji wnikliwie zweryfikował tezy wniosku o ukaranie w granicach niezbędnych dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia skutkującego uznaniem winy M. M.. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynikają powody takiego rozstrzygnięcia, a Sąd Okręgowy w pełni podziela przedstawioną tam argumentację. W tej sytuacji nie ma potrzeby ponownego przytaczania całości argumentacji zawartej w szerokim uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, którą Sąd Okręgowy aprobeuje i należy jedynie zaakcentować te elementy, które przemawiają za odmową podzielenia stanowiska obrońcy.

Stwierdzić zatem należy, iż ustalony stan faktyczny w niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości. Sąd I instancji prawidłowo, w oparciu o zebrany materiał dowodowy odtworzył przebieg zdarzenia, oceniając dowody w sposób zgodny z zasadami prawa procesowego. Tym samym ustalenia faktyczne w zakresie ustalonego zachowania M. M. nie wykraczały poza ramy swobodnej oceny dowodów albowiem poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, których ocena nie wykazuje błędów natury faktycznej czy logicznej, zgodna jest ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz sędziowskim przekonaniem. Ponadto analiza pisemnego uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia wskazuje, że Sąd I instancji prawidłowo uznał te wyjaśnienia obwinionej, w których nie przyznała się ona do popełnienia zarzucanego jej wykroczenia za niewiarygodne a ocenę tę należy podzielić. Ocena tych twierdzeń dokonana przez Sąd Rejonowy ma kompleksowy charakter a zarazem nie jest wybiórcza i przedstawia powody, dla których nie dano wiary tej relacji M. M..

Trafnie zatem Sąd I instancji nie podzielił tłumaczenia obwinionej dotyczącego przyczyn faktycznego udzielenia pokrzywdzonemu odpowiedzi na jego wniosek dopiero w marcu 2017r, uznając je za przejaw przyjętej przez nią linii obrony zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane wykroczenie. Zarazem prawidłowo za wiarygodne uznano zeznania pokrzywdzonego, które są spójne i logiczne oraz znajdują potwierdzenie w zgromadzonej dokumentacji. W istocie A. C. jedynie realizował służące mu jako członkowi spółdzielni uprawnienia do zapoznania się z treścią umów zawieranych przez spółdzielnię z osobami trzecimi, które jest określone jest w art. 8(1) ust. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. W świetle przeprowadzonych dowodów nie może budzić wątpliwości treść pisma z 5 listopada 2016 r., która wskazuje, że pokrzywdzony jako członek spółdzielni chce zapoznać się z umowami na podstawie których dostarczane jest ciepło do budynków spółdzielni SM (...) oraz zawartym w tym przedmiocie porozumieniem. Co istotne, właśnie zachowanie obwinionej świadczy o tym, że sama obwiniona nie miała wątpliwości o udostępnienie jakich dokumentów wnosił A. C..

Odpowiedzialność z art. 27(3) pkt 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych z dnia 15 grudnia 2000 r. związana jest brakiem udostępnienia członkowi spółdzielni mieszkaniowej odpisów oraz kopii dokumentów wymienionych w art. 8(1) ust.1 tej ustawy.. Jeśli zaś chodzi o kwestię udostępniania dokumentów, to spółdzielnia może odmówić członkowi wglądu do umów zawieranych z osobami trzecimi o ile naruszałoby to prawa tych osób lub jeżeli istnieje uzasadniona obawa, że członek wykorzysta pozyskane informacji w celach sprzecznych z interesem spółdzielni i przez to wyrządzi spółdzielni znaczną szkodę.

Podkreślić przy tym należy, że zgodnie ze Statutem Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w O. - §7 pkt 6, członkowi spółdzielni przysługuje prawo do zaznajamiania się z umowami zawieranymi przez spółdzielnię z osobami trzecimi i na podstawie §10 pkt 2 i 3 statutu ***wnioski członków skierowane do Zarządu powinny być rozpatrzone przez zarząd w ciągu 1 miesiąca, a jeżeli sprawa jest skomplikowana w ciągu 2 miesięcy od dnia ich złożenia.*** Trafnie przy tym Sąd Rejonowy wskazał, że sama instrukcja kancelaryjna (...) stanowi, że „przy załatwianiu sprawy należy przestrzegać terminów określonych w przepisach branżowych, statucie spółdzielni, regulaminach i zarządzeniach wewnętrznych. Sprawy w których nie ma potrzeby zbierania dodatkowych informacji należy załatwić niezwłocznie, nie dłużej niż w terminie 1 miesiąca. Jeśli załatwienie sprawy w obowiązującym terminie nie jest możliwe należy powiadomić zainteresowanego o przyczynie opóźnienia i wskazać mu nowy termin”.

W tym miejscu zauważyć należy, że także Sąd Okręgowy w niniejszym składzie wyraża pogląd, iż wniosek złożony przez członka spółdzielni o udostępnienie dokumentów na podstawie art. 8(1) ust.1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych powinien być rozpoznany w terminie 1 miesiąca. Działania zaś polegające na nie umożliwieniu wglądu w dokumenty wymienione w cytowanym przepisie członkowi spółdzielni wyczerpują znamiona wykroczenia z art. 27(3) pkt 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych.

Podzielić zatem należy ustalenia przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, że ***w okresie objętym zarzutem*** A. C. nie udostępniono wnioskowanych przez niego dokumentów a faktyczny termin w jakim rozpatrywany był jego wniosek nie znajduje uzasadnienia tak w treści statutu jak i w instrukcji kancelaryjnej. W istocie pokrzywdzonemu po skonkretyzowaniu pismem z dnia 5 listopada 2016 r. o udostępnienie jakich dokumentów wnosi aż do 2 marca 2017 r. nie zostały mu one udostępnione.

Nie sposób przy tym podzielić argumentacji skarżącego, że obwiniona uczyniła zadość żądaniu pokrzywdzonego. W istocie o zgodę na udostępnienie dokumentów zwrócono się do (...) w dniu 6 grudnia 2016 r. Co więcej dopiero w dniu 14 lutego 2017 r. ponownie zwrócono się do (...) z takim samym zapytaniem. Trafnie zatem Sąd Rejonowy wskazał, że „nawet przy przyjęciu, iż obwiniona miała wątpliwości, wobec braku odpowiedzi na piśmie ze strony (...) , czy wyraża zgodę na udostępnienie umów członkowi spółdzielni , bezczynność trwająca ponad dwa miesiące, wydaje się nieuzasadniona , zwłaszcza mając na uwadze termin w jakim wniosek pokrzywdzonego winien zostać rozpatrzony w świetle statutu spółdzielni. Zauważyć należy, iż obwiniona terminu tego była świadoma o czym świadczy chociażby treść pisma z dnia 14 lutego 2017 r. - k 26, w którym na termin ten powołuje się” - k.226.

M. M. będąc pełnomocnikiem (...) tym samym była osobą upoważnioną do udostępnienia członkowi spółdzielni mieszkaniowej dokumentów, o których mowa w art. 8(1) ust.1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych i w konsekwencji na podstawie art. 27(3) pkt 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych ponosi odpowiedzialność za dopuszczenie do tego, że spółdzielnia nie udostępniła w stosownym terminie członkowi tychże dokumentów.

Nie może być uznany również za trafny kolejny zarzut apelacji dotyczący rzekomego wyjścia przy orzekaniu przez Sąd Rejonowy poza granice wniosku o ukaranie. Zebrany materiał dowodowy ewidentnie wskazuje na zakres zarzutu i tym samym nie może budzić żadnych wątpliwości, że jej zachowanie winno być, jak to uczynił Sąd I instancji, oceniane przez pryzmat art.8(1)ust.1 przedmiotowej ustawy a nie art.8ust. Wskazanie tego ostatniego przepisu w wniosku o ukaranie traktować zatem należy w kategoriach pomyłki w zakresie prawidłowej kwalifikacji prawnej a nie celowego takiego wskazania.

Mając powyższe na uwadze zaskarżony wyrok jako trafny także w zakresie orzeczenia o karze utrzymano w mocy art.437§1 kpk, art.438pkt1-3 kpk w zw. z art.109§2 kpw.

Wymierzona wobec obwinionej kara jest współmierna do stopnia jej zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego jej czynu i nie może być postrzegana jako rażąco surowa. Winna również spełnić cele zapobiegawcze jak i wychowawcze, a także uwzględnić potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Na podstawie art.118§1 kpw i art.2ust.1, art.8 i art.21 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciążono obwinioną kosztami postępowania odwoławczego, w tym opłatą uznając, że jest w stanie je ponieść.